

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-316/13

Gérard Fenoll

κατά

Centre d'aide par le travail «La Jouvène»

και

Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

[αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία)

για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως]

«Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 31, παράγραφος 2 — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Άρθρο 7 — Έννοια του “εργαζομένου” — Άτομο με αναπηρία — Δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ’ αποδοχών — Εθνική νομοθεσία αντιβαίνουσα στο δίκαιο της Ένωσης — Ρόλος του εθνικού δικαστή»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 2015

1. Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ’ αποδοχών — Έννοια του εργαζομένου — Άτομο με αναπηρία το οποίο έχει γίνει δεκτό σε κέντρο αρωγής μέσω της εργασίας — Εμπίπτει — Υποχρέωση του εθνικού δικαστηρίου να προβεί σε εξακρίβωση

(Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρο 31 § 2· οδηγία 2003/88 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 7)

2. Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ’ αποδοχών — Εθνική νομοθεσία αντιβαίνουσα στο δίκαιο της Ένωσης — Υποχρέωση των εθνικών δικαστηρίων για ερμηνεία του εθνικού δικαίου σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης — Όρια — Ενδεχόμενη υποχρέωση του οικείου κράτους μέλους να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστησαν ιδιώτες

(Άρθρο 4 § 3 ΣΛΕΕ· οδηγία 2003/88 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 7)

1. Η έννοια του εργαζομένου, κατά το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, και το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μπορεί να περιλαμβάνει άτομο το οποίο έχει γίνει δεκτό σε κέντρο αρωγής μέσω της εργασίας, το οποίο, ως άτομο με αναπηρία, δεν είναι σε θέση να εργασθεί υπό κανονικές συνθήκες. Συγκεκριμένα, οι δραστηριότητες τις οποίες ασκούν τα άτομα με αναπηρία εντός του εν λόγω κέντρου δεν είναι προφανώς αμιγώς περιθωριακές και επουσιώδεις, καθόσον δεν έχουν δημιουργηθεί με μοναδικό σκοπό την παροχή μιας εκ των ενόντων απασχολήσεως στους ενδιαφερομένους, αλλά έχουν επίσης, μια ορισμένη οικονομική χρησιμότητα, μέσω των προσαρμοσμένων στις ικανότητες των οικείων

ατόμων δραστηριοτήτων. Οι δραστηριότητες αυτές επιτρέπουν την αξιοποίηση της παραγωγικότητας, όσο περιορισμένη και αν είναι, των ατόμων με βαριά αναπηρία και, συγχρόνως, τη διασφάλιση της κοινωνικής προστασίας που τους οφείλεται.

Στο πλαίσιο αυτό, ο εθνικός δικαστής πρέπει ιδίως να εξακριβώσει αν οι υπηρεσίες που πράγματι παρέσχε ο ενδιαφερόμενος δύνανται να θεωρηθούν εμπίπτουσες όντως στην αγορά απασχολήσεως. Προς τούτο, δύνανται να ληφθούν υπόψη όχι μόνον το καταστατικό και οι πρακτικές του οικείου κέντρου, ως ιδρύματος υποδοχής, καθώς και οι διάφορες πτυχές του προγράμματός του κοινωνικής αρωγής αλλά και η φύση και οι λεπτομέρειες εκτελέσεως των παροχών.

(βλ. σκέψεις 39, 40, 42, 43 και διατακτ.)

2. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 48)